

ಒಲಿಂಪಿಕ್ ಕ್ರೀಡೆಗಳಿಗೆ ಕುದುರೆಗಳ, ಕುದುರೆ ರಥಗಳ, ದೂರ ಜಿಗಿತ ಮತ್ತು ಡಿಸ್‌ಸ್, ಜಾವೆಲಿನ್ ಎಸೆತ, ಕುಸ್ತಿ, ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ ಮುಂತಾದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ಸೇರಿದವು. ಕ್ರಿ.ಪೂ. 5ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ನಿಯಮಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡವು. ಬಾಲಕರಿಗೆ (ಇಪ್ಪತ್ತು ವಯಸ್ಸಿಗಿಂತ ಕಿರಿಯರಿಗೆ) ಹಾಗೂ ವಯಸ್ಕರಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಯಿತು. ಯಾವುದೇ ತಂಡ ಕ್ರೀಡೆಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗ್ರೀಕರು ತಮ್ಮ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದರು: ಜಿಮ್ಮಿಕ್, ಅಂದರೆ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು: ಓಟ, ದೂರ ಜಿಗಿತ, ಕುಸ್ತಿ/ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ, ಡಿಸ್‌ಸ್ ಮತ್ತು ಜಾವೆಲಿನ್ ಎಸೆತ ಹಾಗೂ ಹಿಪ್ಪಿಕ್, ಅಂದರೆ ಕುದುರೆ ಹಾಗೂ ಕುದುರೆ ರಥದ ವೇಗ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು.

ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹೂತುಹೋಗಿದ್ದ ಓಟದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳ ಸ್ಥಳೀಯ ಇಂದು ನಮಗೆ ಉತ್ಖನನಗೊಂಡು ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಲಭ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಹಾಗೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದ 'ಹಿಪ್ಪೋಡ್ರೋಮ್' ಅಥವಾ ಕುದುರೆಗಳ ಓಟದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಸ್ಥಳೀಯ ಉತ್ಖನನ ಕಾರ್ಯ ಇನ್ನೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ನಾಲ್ಕು ಕುದುರೆಗಳ ಓಟದ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ತಮ್ಮ ರಥಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯವನ 12 ಸುತ್ತು ಹಾಕಬೇಕಿತ್ತು (ಸುಮಾರು 13 ಕಿ.ಮೀ.). ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಅಪಾಯಕಾರಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು, ಏಕೆಂದರೆ ಕುದುರೆಗಳು ಹಾಗೂ ರಥಗಳು ಮುಗ್ಗರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು, ರಥದ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಬಿದ್ದು ಗಾಯಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕ್ರಿ.ಪೂ. 512ರ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ರಥದ ಸವಾರ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದಿದ್ದ ಕುದುರೆಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಓಡಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಆ ಕುದುರೆಗಳ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಮೊದಲ ಬಹುಮಾನ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ರಥದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಗಳ ಮಾಲೀಕರು ಮಹಿಳೆಯರಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ರಥ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದಿತ್ತು (ಅವರು ನೋಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ), ಅವರ ಸಾರಥಿ ಗೆದ್ದಾಗ ಬಹುಮಾನ ಆ ಮಹಿಳೆಗೆ ದೊರಕುತ್ತಿತ್ತು.

ನಂತರ 'ಪೆಂಟಥಾನ್' ಅಥವಾ ಐದು ಹಂತದ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು (ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪೆಂಟ ಎಂದರೆ ಐದು ಹಾಗೂ ಅಥ್ಲಾನ್ ಎಂದರೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಹಾಗೂ ಅದರಿಂದಲೇ 'ಅಥ್ಲೀಟ್' ಪದ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆ). ಈ ಪೆಂಟಥಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಡಿಸ್‌ಸ್ ಎಸೆತ, ದೂರ ಜಿಗಿತ, ಓಟ ಮತ್ತು ಕುಸ್ತಿ/ಮಲ್ಲಯುದ್ಧವಿದ್ದವು. ಓಟದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ವಿಧಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದು ಮಾದರಿಯ ಓಟದಲ್ಲಿ, ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಯುದ್ಧದ ಎಲ್ಲ ಲೋಹದ ಕವಚ, ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಓಡಬೇಕಿತ್ತು. ಡಿಸ್‌ಸ್

ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರನ ತಂದೆ ಎರಡನೇ ಫಿಲಿಪ್ ಕ್ರಿ.ಪೂ. 338ರಲ್ಲಿ ಖೆರೋನಿಯಾ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಒಲಿಂಪಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯಾನ್ ಕಟ್ಟಡ. ಅದನ್ನು ಸ್ವತಃ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಲಾಗಿದ್ದು ಕ್ರಮೇಣ ಕಂಚು ಅಥವಾ ಕಬ್ಬಿಣದಿಂದ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ತೂಕ ಸುಮಾರು 2 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ದೂರ ಜಿಗಿತ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಟ್ರಿಪಲ್ ಜಂಪ್ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ದೂರದಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದು ನೆಗೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ನಿಂತಲ್ಲಿಂದಲೇ ನೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಹಾಗೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ ಎರಡು ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ತೂಕಗಳನ್ನು

ಕ್ರಿ.ಪೂ. 400ರ ಕಾಲದ ಗ್ರೀಕ್ ಮಣ್ಣಿನ ಜಾಡಿಯ ಮೇಲೆ ಸೇಸುತ್ತಿರುವ ಕುಸ್ತಿ ಪಟುಗಳ ಚಿತ್ರ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ರೆಫರಿ ನಿಯಮ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಬಾರುಕೋಲು ಹಿಡಿದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ದೇಹದ ಸಮತೋಲನಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಾವೆಲಿನ್ ಮರದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಲೋಹದ ಚೂಪಾದ ತುದಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾಳಿಯ ಬೆನ್ನನ್ನು ಮೂರು ಸಾರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದವರು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ಯಾಂಕ್ರೇಶನ್ ಎಂಬ ಸ್ಪರ್ಧೆಯು ಕುಸ್ತಿ ಹಾಗೂ ಬಾಕ್ಸಿಂಗ್ ಎರಡರ ಸಮ್ಮಿಶ್ರವಾಗಿದ್ದು, ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಕೈಗಳಿಗೆ ಚರ್ಮದ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಎದುರಾಳಿಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚಬಾರದು ಹಾಗೂ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆಗಳನ್ನು ಕೀಳುವುದು ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರುತ್ತಿದ್ದ ರೆಫರಿ 'ಹೆಲ್ಲಾನೊಡಿಸ್ಕೆ', ಚಾವಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳ 'ರೆಫರಿ'ಗಳನ್ನು ಹೆಲ್ಲಾನೊಡಿಸ್ಕೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಗ್ರೀಕರು ತಮ್ಮ ನಾಡನ್ನು ಹೆಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಲ್ಲಾನೊಡಿಸ್ಕೆ ಎಂದರೆ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದ ನ್ಯಾಯಪಾಲಕರು ಎಂದರ್ಥ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಕುಲದ, ಸಿರಿವಂತರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಭಾವನೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಬರಬೇಕಿತ್ತು. ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ನಡೆಯುವಾಗ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಾವಟಿ ಅಥವಾ ಬಾರುಕೋಲು ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೀಡಾಪಟುವೂ ಜೂಸ್ ದೇವತೆ ಮುಂದೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೋಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಶಪಥ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳು ಮೋಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹೊಡೆಯಲು, ಮೋಸ

